

not want any technical difficulty to come in the way. All the eight Members may be permitted to move Sir.

MR. SPEAKER.—That position will be examined.

I have said that I will allow the motion if I find that it is in order to be raised to-morrow after the question hour.

Motion of thanks to Governor for his Address

Debate—Continued.

SRI B. SHAMSUNDER (Bhalki).—Mr. Speaker, Sir, the amendment which I have moved to the Motion of Thanks for the Governor's Address shows the feeling of the entire people of the State that they are insecure unprotected and unguarded and that their interests are in jeopardy. That is the real feeling of the people throughout the State and that is why I have worded my amendment according to the feeling of the people throughout the State. This is a fact. Unfortunately, many people do not come forward to say this, but when you speak to them they will say "This is not our place, this is not our Government but somebody else's; these are not our people." This is the greatest thing which is coming in the way of the progress of this State. Why? When you think in terms of your own community, your own people, your own Guru and your own sect, then what will be the lot of the people? Unless the people come to know and unless they realise that they can replace the Government, till then you cannot say that you are running a democratic government. This is not a democratic government. This is a government by a party for a party and from a party for the benefit of the party. This is entirely a totalitarian government by a party and even inside the party government, a particular sect dominates over the others. This is really very unfortunate. There are thousand and one examples and instances about this which I need not enumerate here. I shall quote only one or two. I do not want to blame the community in the name of which the people and the Ministers in power are ruling. They are innocent, but you will allow me to express the feelings of the people whom we are supposed to represent. I do not mean any disrespect to any community when I say that everywhere the people feel that only Lingayats can hold power. This feeling of the people has been vindicated by the present expansion policy of the present Government. Take for instance, the expansion of the Cabinet and its complexion. There is nothing for the minorities. They think only in terms of Lingayats and non-Lingayats. They think in terms of Lingayats and Vokkaligas and they say that we are a nationalist government.

AN HON'BLE MEMBER.—They do not think even in terms of Vokkaligas.

SRI B. SHAMSUNDER.—At a time when they wanted these people elected a great man of this place, who has played the greatest part in the politics of this State, who has given you this building, as the leader of the dissidents because at that time, it suited their purpose. But

(Sri B. SHAMSUNDER)

when the time came for expansion of the Cabinet, they ignored him. In the same way, when this party needed the help of a certain gentleman who is a big sowcar having a lot of money, they curried his favour, but when the real time came, the two leaders came together and they ignored that gentleman also. When we think of all these things that happen in their own party, what should be our fate and the fate of the other communities. We have to take a lesson from this story of communalism. Everywhere, there is communalism and you think in terms of only communalism. (We the minorities, the Scheduled Castes, the Muslims, the Christians, Brahmins and the other communities here now feel that there is a conspiracy going on throughout the State that except this particular community in power at present, all the others should be removed from their places. I am told that the so-called leaders of the Congress in the Cabinet now were once champions of the non-Brahmin movement in the Country and now they have come to power to safeguard the interests of those whom they headed in that movement. These are plain facts which we cannot ignore. That being the case, we cannot establish a nationalist government here. The party in power has abdicated in favour of a particular sect of communalists who are reactionaries. I do not blame the entire community but only a particular sect of them who are reactionaries. This is the political situation now in our State. At this stage, they want to say that we are a free nation, that we are democratic people, that we want to work shoulder to shoulder with other countries of the world and with other governments in the Country. I may quote here two or three examples to show how the minorities in the other countries have been treated. Can you say that this Government is a Nationalist Government? The very causes for which this Country was divided are still there, here. (Is there any representation in the present Cabinet for Muslims? It seems that Muslims and Scheduled Castes are treated as second citizens of this Country, not to speak of the other people.) We do not want to depend upon the mercy or favour of the present Government for our rights. The population of Scheduled Castes is 40 lakhs in our State and we have 29 members in this Assembly. What is the number of Lingayat members in this Assembly? 45. How many Ministers do they have? Six or seven Ministers, as against which we have only $1\frac{1}{2}$ or 1.5. How many Ministers there are from Christians and Muslims? Nil. In spite of all this, you want to say that you are a nationalist government. What is Nationalism? I do not think I should define Nationalism. It would be sufficient if I say that by Nationalism here we mean that every individual in the State should be satisfied. (To quote one example of the treatment of minorities in other countries—in Nigeria and Egypt, Muslims are 97% and Christians are only 3%, but the Muslims there have given the Christians a representation of 30%. Why? Just to maintain the cordial relations between one community and the other. Let us compare on an all India basis. How many Lingayats there are? Only 40 lakhs in the entire population of 40 crores.)

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member can continue after the interval. The House will now rise and meet after half an hour.

The House adjourned for recess at One Minute past Ten of the Clock and re-assembled at Thirty-seven Minutes past Ten of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair]

Sri B. SHAMSUNDER.—I was speaking about the countries which have given weightage to the minorities in their own places. For example, I was saying that in Nigeria, three per cent of Christian population are given 30 per cent of weightage; also in Lebanon and Cyprus; it has been included in their Constitution itself. It has become part of the Constitution of the Country. In this State, we form nearly 20 per cent of the population; still we are treated as second-rate citizens. It is not only scheduled castes that are treated like this. Except one or two, almost all the minorities are treated in the same way. To dilate upon this subject, the people may mistake, they may think that it is against a particular community. My views are not against a particular community; I want to make this very clear. It is against a set of people who in the name of particular community have gone into power and in the name of that community, they want to retain the power. They are doing injustice, not only to us but to the Country and to their own community also. If these feelings grow stronger and stronger, a day will come when we may be paving way for civil war. I know for certain even the orders of the so-called High Command of the Congress have been flouted as far as their own interests are concerned. I know for a fact that only a few days back when a vacancy in Rajya Sabha was created, at that time, many names were proposed and the President of the Indian National Congress was kind enough to suggest to the State Government to nominate a Harijan. There is no representation of a Harijan from the State in the Rajya Sabha. But, what is it that they did? They slowly set it aside and fixed up somebody. I do not know who he is. They took a person of one community, not to give representation to that community but to use him as a tool in their hands and use him to fulfil their own ends. This has been the case so far as political representation is concerned.

I now come to the economic and social sphere in this Country. Sir, I have been asking and demanding several times that we want representation in the Public Service Commission. They promised us with all sweet words but nothing happened till now. If we take the number of candidates that apply for employment and the number employed out of the minor communities, we can see that some Muslims, a few Christians and a few Brahmins would be taken just to show that representation is given to all. They

(Sri B. SHAMSUNDER)

take a few Scheduled Castes and say that adequate representation is given to them. They have got one sect there also. Again, they some times say that a suitable candidate was not available and so, they had to appoint somebody else. So, Sir, the best intellects are denied the right to serve this Country. If this continues, the Country will certainly go down. (The best Muslims, the best Christians and the best Brahmins have been denied the right of admission to the technical schools and colleges and other institutions.) It is a bankruptcy of intellects in your country. One day or other you will ruin this Country.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—They are ruining it.

Sri B. SHAMSUNDER.—They have been doing it since centuries. This so called Indian National Congress is in favour of Lingayats in Mysore, Andhras in Andhra, Nadars in Madras and Maharastrians in Maharashtra.

Sri N. RACHIAH (Minister for Agriculture, Excise and Social Welfare).—It is a Harijan that is the Chief Minister of Andhra.

Sri B. SHAMSUNDER.—What if? There are some here also. It does not mean they serve any purpose. It is not the representation of one or two in the Cabinet that matters. It must be in the other walks of life also. What is our social status in the Country today? Can we get a pot of water in the village? We have to go miles to get a pot of water. When I recently went to my Constituency and visited a Harijan locality, I found that there were no students in the School. When I made enquiries, I learnt that there was no teacher and so there were no students and there was no teacher since one year. Still, Government says they have opened so many schools for the benefit of these children. There is total mismanagement throughout. They say one thing and practise quite the other. I do not know what circumstances gave you the opportunity to become Ministers and sit here. Sir, in the good old days in Mysore, Brahmins have become Dewans, Muslims have become Dewans and Mudaliars have become Dewans. Now, it is totally changed. Nobody can expect anything here. Can I expect to become the Chief Minister of this State? It is impossible unless I become a tool in their hands. For a person with strict and individual views, there is no place here.

Sir, when a Ministry was kicked out of office, those people levelled 29 charges against the present Ministry. When that is so, where was the necessity of compromising unless you prove that your hands were pure and all those charges were false? Now that you have taken four of them, it shows you have asked them to pardon you. Sir, there is a saying in Urdu:

The sinner says, 'O! God, Almighty, my sins are more than all your power of pardoning.'

In the same manner, our Ministers went and knelt before that deity of Mysore, saying : 'excuse us, we have committed so many sins.'

AN HON'BLE MEMBER.—Who is he ?

Sri B. SHAMSUNDER.—He is under treatment. (*laughter*). He has pardoned and these people have accepted all the allegations made against them. The compromise shows that they have accepted all the charges levelled against them and they have bowed before him. It is for the entire country now to ask these people to resign ; they have no place here. Sir, only a few days ago, they were saying that there were no charges at all and they would not budge an inch. Now, they have not only budged but also bowed before a person who was practically dismissed from the Ministry. Now, a Deputy Minister of that Ministry become a full-fledged Minister. No honest man, no man of character will ever think in these terms.

Sir, they say one thing and do some other thing. (For Muslims, there is no educational facility. You have accepted Urdu as one of the languages under the Constitution. Three years ago, I wrote to the Chief Minister and drew the attention of this House to the necessity of having a Stenographer to record our speeches in Urdu. They never cared for it. This is the kind of treatment we get from the Government.)

What about the Marathi speaking people in our State? There are 12 lakhs of them and they are a linguistic minority. The Constitution has accepted these minorities as part and parcel of the State. What is the treatment meted out to them? What representation do they get. The protections offered to them are on mere paper and nowhere else? If we make a chart of the representation given them in the various fields of public activity, we would find that they have no representation at all.

Sir, the Indian National Congress of the olden days passed resolutions year-after-year propounding land reforms. What is the fate of these reforms after several years of independence? It is clear that the Congress party do not want these reforms because it would affect their political prospects. The party does not want to give an economic impetus because it is afraid of losing the support of land barons. The Congress party is only interested in obtaining votes and remaining in power. There is proof to show that they are in the hands of rich people. But this negligence will prove as a Doomsday for the Congress. Ninety per cent of the people, let them be Lingayats, Harijans or Vokkaligas, are up and against the Congress because the party is not anxious to implement land reforms. I know that what I say or what anyone else says will not go home into the minds of Congress men who are drunk with power, but let them understand clearly that we know their minds.

In Conclusion, I will refer the House to what Professor Christian Bay of California University has said in one of his treatise on the 'Structure of Democracy':

“A big majority should not have the authority to decide whether or not minority interests have been unjustly victimised.”

It is not the majority which should decide whether the minorities have been treated fairly or not it is the minority which knows where the shoe pinches.

There are several communities in India. We cannot say that there are no communities in India. What has the ruling party done to bring these communities together. Unless every community gets representation in the Government services, in the administration in the political walks and in every field, particularly in the Legislature, according to the population of each community, you are not going to solve the several problems of the Country. There are Scheduled Castes, Muslims, Christians, Parsis and there are the Brahmins. (All these Communities should get their own representation according to their population.) Unless this principle is accepted and implemented, I am afraid you are not going to serve the Country. We, minorities are never willing to be dominated by any class of people in the name of democracy. Thank you.

† Sri J. B. MALLARADHYA.—Mr. Speaker, Sir, I was absent at the time the Governor delivered the Address, for obvious reasons, but I have gone through his address carefully. If I may invite the attention of the Hon'ble Members to what I said on one or two previous occasions about the Governor's Address, this Government seems to be very callous about what the Hon'ble Members of this House say in regard to vital matters, particularly so when anything useful comes from the Opposition. I drew the attention of the Hon'ble Members and particularly the Ministers, that there is a tradition in the British Houses of Parliament that the Queen's Address is particularly short and sweet. It concerns itself with declaration of major policies of Government and beyond that it does not do anything. Last occasion I pointed out particularly when the Governor's health was not all right, that the Government made him read an address running into 15 pages. In spite of that, I see that the same thing is repeated. This Address, I must say, is the most uninspiring document ever placed in the hands of the legislators. In saying this, I am quite sure, that the Hon'ble Members realise that the Governor is not responsible for this Address. It is the Ministers who draft the report. After all, the Governor is intended to be merely a mouthpiece of this Ministry and not their spokesman. I am quite certain that if the Governor had only been asked to draft the Address himself, we would have had the advantage of listening to an inspiring address and probably we would not have walked out of this House. This address has assumed the characteristics of an ordinary report presented to a village credit co-operative society at a meeting of its members.

† Sri T. MARIAPPA (Finance Minister).—May I interrupt for a minute? Is there a practice anywhere else where the Governor or the King himself drafts his speech to the Legislature?

Sri J. B. MALLARADHYA.—That is the reason I am saying that the Ministers should be careful to draft his address, not to discredit him. Is it after all fair that the Governor's Address should merely be a record of the achievements and the failures of the present ministry? For that reason, the Hon'ble Minister for Finance would on the 15th of this month, place the budget in the hands of the Members when it would be his business to make a review of the economic condition of the State and all that had happened in the various departments of Government. In the whole of the 15 pages, you do not find a single policy statement. Where then is the need for a Governor's address of this magnitude. I want the Hon'ble Ministers to realise that this sort of thing should be prevented. What is it that the Governor has said? He has merely said what these people wanted him to say—not a word more, not a word less. In many respects, the Governor's address suffers from the defect of its not being true to facts, as I will be able to show in the course of my talk.

My inference is that this Ministry in Mysore today is only trying to run after the shadow and neglecting the substance. They consider themselves very superior beings even when words of wisdom are allowed to be listened to from our side. They consider that whatever is said by the Opposition is not correct—it is not acceptable, it is not wise. They consider themselves to be superior beings. This has been the bane of this administration for the last four or five years. It is very unfortunate. I shall give one or two points which are of very major significance. Can the House ever imagine that Government would omit to make a reference to the Queen's visit, who is the very symbol of British Commonwealth and you swear by the Commonwealth and you participate in it. An occasion of that magnitude does not find a place in the Address. What are the reasons that prompted the Government to exclude any reference, even a passing reference, to the Queen's visit. I consider the absence of a reference to be a gross discourtesy.....

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Is it a policy matter for the Government?

Sri J. B. MALLARADHYA.—No. But it is of great significance. If India was not a Member of the Commonwealth, I would not have mentioned this at all. In regard to the Queen's visit, I must say that if any evidence of the absolute inefficiency of Government is required, it is in regard to the Queen's visit. I have been a victim of attending a particular party that took place in Vidhana Soudha on one evening when the Queen visited Bangalore. I have never seen a worse fish-market than what I saw on that occasion.

11 A.M.

Sir, the Queen and the Duke must have been disgusted with that Party.

Sri M. C. NARASIMHAN.—No fish was served.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, I have not seen a worse fish-market in any kind of shandy or even in the remotest villages. There were four people standing next to me. One of them had got a torn chappal.

(Sri J. B. MALLARADHYA)

I do not know he had not even stitched it. The other gentleman was wearing a bush-shirt which had not been washed for at least a month: and there were two other people — I do not know how they were able to get an invitation.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—The Queen wanted to see everything as it is.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, according to my information, the Banqueting Hall can accommodate 1,000 people and I do not know how 2,000 people could be invited for that Party.

Sri F. H. MOHISIN.—Does the Hon'ble Member mean to say that poor people should not be invited at all to such parties and only capitalists and rich people should be invited?

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, my friend has such a perverse view and poor idea of such Parties that he does not seem to have visited any decent party at all. I am only saying that when a distinguished person comes, you generally make special security arrangements. I cannot understand how there were children. Only they did not bring babies. There were children of the ages of 6 and 7. You could not go anywhere near the Queen or the Duke. They must have been upset by this. I was standing with the Commissioner of Income-tax and other high-ranking military officers. The Chief Secretary, it appears came and said to them: 'unless you are anxious to serve the Queen, there is no place for you to stand'. If I had only heard it said to me, the Chief Secretary would have been dealt with adequately. Invitees there were in such huge number that there was no place even to sit or to stand and the Chief Secretary comes and says that unless 'you are anxious to serve the Queen' with trays like butler's, we cannot stand. What an insult? Sir, again the journalists who were taken to Nandi were not allowed to go up. It is most mismanaged visit. They had the best security arrangements and the journalists were not allowed to go anywhere near the Queen. If any security arrangements were effective, it was against the journalists. They had no chance of going anywhere there. I am only sorry that the State is discredited and disgraced by the mismanagement of the Queen's visit and that the Governor's Address should not have even made a passing reference to the visit of the Queen is a tragedy which is rather unfortunate. I shall leave it at that.

Sir, the next thing is in regard to the appointment of additional Ministers. Most of my friends have referred to it and I shall conclude it by one single sentence. Sir, it is a sad spectacle that a number of members of the dissident group levelling as many as 29 charges against the Ministry and subsequent approachment between the two parties which culminated in the formation of additional four Ministers — if I may use the expression of my esteemed friend Mr. Shamsundar, is the act of two partners claiming between themselves and have reduced democracy

into a farce. I do not wish to say anything more. Was it on the ground of public interest that these additional Ministers were appointed? Is it sound policy or is it in the interest of administration? They may say that on the eve of the Third Five Year-Plan, we wanted more attention and close attention to be given to problems...

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹ.—ಜಗಜಾದಬೇಡಿ ಎಂದು ನೀವೇ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಅದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಜಗಜಾದಪುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, public conscience is wounded. Supposing they had compromised and allowed this Ministry to continue and said 'we shall wait for eleven months', nothing would have gone wrong. Can you ever justify with any conscience before the electorate that there was need for spending money—nearly 4 to 5 lakhs of rupees on these additional Ministers. Sir, the less said the better about this. The public conscience has been wounded and I am afraid if they go on at this rate, democracy will no longer exist in Mysore State.

Sir, now coming to the Address proper, I wish to refer.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅಲ್ಲ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಜಗಜಾದಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, I want to prominently to bring to the notice of this Hon'ble House through you, Mr. Speaker on the floor of this House, that I have been pressing and some of my friends have been pressing for the amendment of the University Act of 1956. During the last six months, the University administration has been of the worst type ever seen during the last 45 years of its existence. Sir, the Government seems to consider that it is now an autonomous body and they cannot interfere in the internal administration of the University. Sir, as it is constituted, this University today consists of two major bodies—the Senate and the Syndicate which are powerful. The Senate is the supreme body and out of 60 members of the Senate, there are hardly 22 elected members. The Syndicate which is the chief executive authority of the University consists of only four members out of 14. What is happening now is that the most vital element of the constitution of these two major bodies is nullified by the existence of the non-official members who are nominated by the Chancellor and the *ex-officio* members who are members of the colleges and a few people who cater to the whims and fancies of the Vice-Chancellor or somebody else, who is in authority—so much so, that the administration is at its worst. No concrete measures are taken to tone up the administration. The worst things have happened during the last six months. By and large, it is found that this university which had a tradition for conducting its affairs in such a manner that it made it possible for very eminent persons to come and make their solid contribution to the development of higher education in India. The affairs of the university particularly during the last six months have gone from bad to worse and the responsibility is on the Government. The University Act gives

(Sri J. B. MALLARADHYA)

powers to the Chancellor to nominate the Vice-Chancellor. I am reminded of the recent controversy that is being discussed regarding the President under the Constitution. By and large, the majority opinion is that the President has got by and large to be guided by the advice of the Council of Ministers. If the Senate and Syndicate are constituted to help the Vice-Chancellor with their advice and if the Vice-Chancellor will not take such advice, the Government should take responsibility; and I have brought this point to the notice of the Hon'ble Minister for Education who happens to be the pro-Chancellor. He admitted on the floor of this House that the pro-Chancellor has no powers. I latterly hear that the Chancellor has delegated his powers to the Pro-Chancellor. Here again, at every stage, the Government had to nullify the effect of the autonomy which is guaranteed to the University under the Act. Apart from other considerations, I am only saying this that when I brought this to the notice of the Education Minister and wanted the Government to interfere under Section 49 of the Act and exercise the visitorial powers vested in them under the Act, the Hon'ble Minister said these are some of the acts of the Chancellor and we cannot interfere. Please realise the situation of the University. The Chancellor lives in an ivory tower. You cannot expect him to interfere in the day-to-day administration. The Vice-Chancellor is nominated by him. The composition of the Syndicate is that a majority of them are nominated people and *ex-officio* people - four out of 14 are elected people. The Syndicate which is the supreme body consists only 22 out of 61. What exactly is the effect of this? Supposing the Vice-Chancellor errs and the administration of the University runs amock, where is the remedy? The Chancellor does not interfere; the Government feels it has no responsibility. It is against this back-ground that I wanted the Government to interfere and bring in legislation to amend the University Act. Nothing has been done for the last three years and my predictions have come true that a stage will be reached when our university will be disgraced in the context of other universities. Ours is one of the oldest universities in India and it had built up very high traditions and standards of which any one could be proud. Today, one has to bow down his head in shame on account of the deterioration in the standards of administration, particularly during the last six months. I want this Government to see that steps are taken immediately to amend the University Act.

Sir, in regard to the Second Five-Year Plan, The Governor has been pleased to make a tall claim that a substantial progress has been made in the implementation of the Plan. Sir, my friend Mr. Narasimhan referred to the failures under the Second Five-Year Plan. Take for example, the most important subject like agricultural Production. The figures that I have got here show that during the decade from 1949-50 to 1958-59, there has been a 60% increase in agricultural production in this State. But if you compare the rate of progress in

agricultural production here with that in Punjab, Rajasthan or Madras, this Government cannot congratulate itself on its achievement.

Sri T. MARIAPPA.—Conditions are entirely different in different States.

Sri J. B. MALLARADHYA.—But when you want to ask the Government of India to increase the magnitude of your plan, you do not take into consideration that conditions are different in different States, but at the time of comparing the achievement of physical targets, you say that conditions are different.

Sri N. RACHAIAH.—The percentage of land under irrigation also has to be considered.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The claim made is very tall. Even under irrigation facilities, I must pay a tribute to my friend Sri Channabasappa. That is the one department where both the physical and the financial targets have been exceeded. But in spite of that, my friend Sri Channabasappa must realise that compared with Andhra, Maharashtra, Madhya Pradesh, Rajasthan and Madras. Mysore's 22% increase over the period 1949-1960 is grossly inadequate compared to 40% increase in Andhra.

Then the Governor has said in his Address that the Government have been able to stabilise the prices. I am so sorry to see that this Government have made the Governor to commit himself in writing to say that foodprices have stabilised. Even granting that that is so, what does the cost of living index show? It shows an increase of 20 to 25% over and above what it was at the beginning of the second plan. As a result of this so-called stabilisation of prices, the standard of living has not improved over the decade 1949-1960. The per capita income is standing at the modest figure of 10.1 as against the all-India average of 13, the Andhra average of 14.1 and the Madras average of 17.1. My friend the Finance Minister has stated in one of his speeches that the essential requisite for the take-off stage in a developing country is it see that the rise in prices does not add any further to the cost of living. I ask, does not the increase in prices now add to the cost of living index day by day. The Union Finance Minister has made the position worse for the poor man. The index of foodgrain prices which stood in 1952-53 at 92.15 went up to 125 in September 1960 and 131 in December 1960.

Sri T. MARIAPPA.—In a developing economy, small rise in prices is inevitable.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Coming to the question of industries, there seems to be a mode of complacency in the Governor's Address. This is in contrast to the mood of the Government. He says that "we shall see many-sided developments in industries." I am sorry to say that I hold an entirely different view. Having regard to the resources at our disposal, our progress in the development of industries in the

(Sri J. B. MALLARADHYA)

State is very much inadequate. In this connection I want to say that during the last few months, the policy adopted by the Government of Mysore in the matter of industrialisation has been suicidal. In the year 1949, a private industrialist in Mysore State applied for a licence to start a paper mill. It is more than 11 years now. He has been making concentrated effort since then. In December-1959, I met the Chief Minister personally and explained to him the whole position. As far back as 1949, the Government passed orders giving him electrical concessions, water supply concessions, land acquisition concessions etc., to start this paper mill. He spent Rs. 60,000 for investigation of bamboo resources at Nanjangood. A reference was made by the Government of India to the Government of Mysore asking what are the bamboo resources and it took 13 years for this most organised Government to furnish this information.

Sri T. MARIAPPA.—13 years !

Sri J. B. MALLARADHYA.—I have got facts and figures here. The Government of Mysore gave certain concessions in 1949. In 1955, application for licence was renewed. In December 1959, another application for licence was made. The person got technical collaboration with English, German and French people and he furnished the details of his scheme. He spent Rs. 32,000 on preparing his scheme. In spite of all this, what happened? The project happened to be located at Nanjangud which happens to be my constituency and the person involved is not a Congressman. Now a business magnate of Bombay who was responsible for ruining the silk trade of Mysore State in the war years has come into the picture and he is being recommended for licence for a rayon pulp factory of 100 tons at a different place. It is surprising that the Government of Mysore would not take a decision to recommend the case of the person who has applied as far back as 1949 and to whom they are committed, who is a local individual and who also wanted to collaborate with them for starting this paper mill. I wrote a letter at the Government of India level to Sri Lalbahadur Shastri complaining about the discriminatory treatment that is being meted out to Mysore people. We in Mysore have not got a parochial outlook in such matters. In the matter of starting industries we have always welcomed outsiders to come in. We have always co-operated with them in the matter of industrialisation, but one fundamental fact must be borne in mind and that is where local talent is available, where local enterprise is available, where is the justification for inviting a man from Bombay, Delhi or Calcutta to the exclusion of the local people, to the discouragement of the local industrialists. Let me ask, how many people from Mysore are getting industrial licences for starting industries in Bombay, Madras or Calcutta. I want to ask the Government whether in the case of this person from outside Mysore State who wants to start this rayon industry, they have acquiesced in this arrangement.

They must submit themselves to the processes of law in this matter. They have committed themselves; they have given a license. The man spent Rs. 60-70 thousand. Are they not morally bound to support the man's case? Is it because the man who is sponsoring it is a P.S.P. man in a constituency which was not a Congress constituency? The Chief Minister told some of my friends that because Mr. Mallaradhya wants to become a Director of this Concern, he is interested. It is not proper for him to have made that kind of statement. Granting that I want to become a Director of that concern, is there anything wrong. Do you mean to say that I am unfit to promote an industrial company? Is it not obstructive tactics? I have written to the Government of India against the policy adopted stating that they should not be a party to this kind of discrimination. I have received a letter from Shri Lal Bahadur Shastri saying that the matter would be examined. I am only concerned in emphasising this fact that this policy of industrialisation is detrimental to the interests of industrialisation irrespective of personalities. In the industrial estate at Mysore which is intended to promote small-scale industry, a person who is a rank outsider is given a license to run a scooter factory. I am glad a scooter factory is coming up. Sheds which were built to encourage small-scale industries are given over to the scooter factory and the small industries corporation, Limited of Mysore State. There are hundreds of applications for a few sheds which are built in the City of Mysore for merely industrial estate. With what conscience you go and give the sheds to a big factory with an investment of more than Rs. 10 lakhs?

Sri T. MARIAPPA.—Are you sure that there are hundreds of applications in Mysore city?

Sri J. B. MALLARADHYA.—There are sufficient number of applications and the non-issue of the sheds to these gentlemen, leaves a bad taste in the mouths of these people.

Another very important point I wish to mention.

Sri L. S. VENKAJI RAO.—If the Hon'ble Member would yield for a minute, I am requesting him to think over the question as to whether the proper knowhow is not necessary for the Rayon factory.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Paper is a national necessity. We are importing crores of rupees worth of paper in South India. After this application of Vellam paper Mill was placed in the hands of Government, 7 factories have been licensed by the Government of India throughout India. Seshasayi Brothers under the Chairmanship of Shri C. P. Ramaswami Iyer started it just three months after they made an application. Seven other mills with an investment of Rs. 3, 4 and 6 crores have been licensed.

Sri L. S. VENKAJI RAO.—About bamboo being not to be used for rayon.....

Sri J. B. MALLARADHYA.—I have the technical opinion from Sweden and Swedish experts that it is wrong to use bamboo for rayon. These people swear by the socialist pattern of society and reducing inequality and accumulation of wealth in a few hands. This gentleman, I should say, is a speculator. In Baroda, he has made an application; in Bombay, he has made an application. He comes to Mysore; he is adopting a policy of "dog and the manger." He is a man rolling in wealth and you want wealth to concentrate in the hands of a few people like him.

Is it not suicidal in the matter of industrialisation? With regard to public enterprise at the appropriate time, I shall draw the attention of the Minister.

Sri T. MARIAPPA.—Was not the Vellam promoter a capitalist? After all, the capitalist alone should undertake such things.

Sri J. B. MALLARADHYA.—If the Vellam man is asked to start more than one factories, I should oppose it.

Sri T. MARIAPPA.—Was he a capitalist or not is the only thing.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The man who is permitted to start a scooter factory is a capitalist. You are thinking of co-operative sugar mills. How many co-operative sugar mills have come up as a result of your endeavour?

Sri T. MARIAPPA.—Three immediately.

Sri J. B. MALLARADHYA.—What will happen to Gauibidanur? My friend Mr. N. C. Nagiah Reddy is not here. It is only a capitalist that will find money to the tune of Rs. 6 crores to start an industry? You want a pig iron factory. Do not give away all the licenses to the capitalists. People get license from the Government of India and sell it for Rs. 5 or 6 lakhs.

Sri T. MARIAPPA.—That is precisely what we want to prevent.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Prof. Golbrey who is an eminent American economist has given a report in regard to public enterprises. I want the Finance Minister and the Industries Minister to read a report of that kind. They have accused the public enterprises in India, but they suffer from a kind of post-office socialism which is out-moded and anti-deluvian. The statement made by Prof. Golbrey is true in the case of public enterprises in Mysore.

The Deputy Minister in charge of Sericulture made an astounding answer that in regard to the Silk Filatures in Kankanhalli which has already incurred a loss of Rs. 15 lakhs in a period of 10 years, the main intention of Government is to see that the loss is minimised. We are very much content with modest profits. The Finance Minister is very happy that the Bhadravathi Factory is giving Rs. 75 or 85 lakhs. He seems to forget that a factory like the one Bhadravathi should give very much more. It is absolutely due to mismanagement or want of proper management that we have not been able to get proper profits. The State

owned industries are in danger of becoming stagnant. Take the Porcelain Factory. I was told that the Government is seriously considering the question having the Factory run by a team of Japanese people. There is nothing more disgraceful than that. The K. G. F. undertakings are now thought of for being surrendered to the Government of India. I am inviting the attention of the Finance Minister to the valiant efforts made by my old friend Mr. Imam when the question of nationalisation of K. G. F. mines came in. The report of the K.G.F. undertakings shows that the things are going on fairly well. Merely on the ground that we will not get a market price for gold, is it a matter for its being surrendered to the Government of India? Why should we not ask the Government of India to keep their hands off? We will have it converted into a Corporation. The Governor's Address does not even say whether our efforts in the direction of converting it into a corporation, the efforts made in the past in regard to Bhadravathi undertakings have borne any fruit, at what stage the matter is, why it is held up. Is this House taken into confidence? Is it not a major question of policy in which this House is to be taken into confidence?

11 A.M.

Everything that Government of Mysore at present is doing is to see that the pace of industrial development is put back. We are already fifty years behind in the context of industrial progress made notably by Madras. Even Kerala is forging ahead. I am sorry to say this. We have failed to build an efficient managerial cadre. We have not done anything to build a junior executive which can be taken for higher places. The present people are destructive of all initiative. The higher people are like a streamed lined roller against those who are technically qualified. Unless we, in Mysore, build up the industries and economic service and separate them from the civil services, we cannot remove this. The private sector enterprise in the Third Plan ought to give us quite a good deal of money. We have got to invest and flow back the profits. I suggested some time back that a Committee should be constituted. The idea was that the constitution of this committee will steer the opinion, that it will evoke a debate on the floor of the legislature. It will help us in the matter of finance and labour, capital and all that and help to overcome the inefficiency in the administration. Why is it that the State Government is so slow about the Committee?

[Mr. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

Sir, in regard to Third Five-Year plan, my friend Sri Mariappa must remember what I said that the maximum this State might get at the hands of the Central Government would not be more than 250 crores. My prediction has come true.

†Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).— We have no objection to give the entire credit to him Sir. In the circumstances existing, the Mysore per-capita is more.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, I know the per capita of Mysore is more but it is much more in other States. I am only anxious to tell the Hon'ble Minister that the magnitude of the plan has not been increased. Please compare with Jammu and Kashmir, with Rajasthan, with Punjab and with Madras. The per capita investment is more even in Kerala. Sir, the Hon'ble Finance Minister referred to the increased per capita. In the First Five-Year Plan, it was only 57 and now it has been doubled. He is very happy about it. But, I am saying, if only the Administrative machinery had shown promise of building up a better work-load, I am sure, they would have been able to put their case better.

Sir, I will choose referring to one important matter in regard to Medical Education. The Government, in their mood of excitement, took over all technical colleges to be managed by themselves. The history of the Medical College in Hubli is something of which we all feel very sad. The principal of that College retired and was re-employed and appointed as professor of Surgery. I do not understand why this particular individual should be shown this concession. My friend Mr. Gopala Rajan retired from the K. R. Hospital and when he retired, the Government would not continue him as the Superintendent of the Medical College and brought some Mr. Suryanarayana Rao or so and appointed him. When Mr. Raghunath Rao retired, they brought some other gentleman as the Principal. Why I am saying this is, because Mr. Nadkarni happens to be an influential friend of a member of Government, particularly, of the Chief Minister, they go out of the way and do things. He never had the teaching experience. Sir, what prevented the Government from advertising for the post of these Deans. So far as the capacity of the Surgeon is concerned, people identify it as human butchery. What is the number of cases he has handled and the number of people that died, I would like to know. Sir, many papers have given very strong expression to the kind of management and the undesirable nature of continuing this person due to political reasons. You cannot place the life and the safety of the patients in the hands of the people who cannot be entrusted with this work...

Sir, so far the Medical College at Mysore is concerned, they do not post people who are highly competent and it has not received the recognition of the Indian Medical Council, though this College is 35 years old. The Government of Mysore should feel ashamed of this. This is because they do not post proper persons to that College. Sir, I was the Assistant Secretary for Education in 1936. The Royal House of Surgeons came and visited that college. There was a time when 18 places of Lecturers were vacant when Mr. Appaji was the Principal. The tendency is to get recognition to the Bangalore Colleges where construction of the building is not complete. With what justification you are trying to make Mysore less important than Bangalore I ask. Nobody comes in the way of making Bangalore all important. You keep all eminent surgeons—all the F.R.C.S. and M.R.C.Ps—at Bangalore, just to satisfy some people. The recognition is not given because it is not

properly staffed and there is no proper equipment. Whether it is a Lady-Medical Officer, or whether it is a specialist in surgery, they are all kept at Bangalore. When you do transfer some, you transfer people whom you do not want.

Sri T. MARIAPPA.— It is not correct.

Sri J. B. MALLARADHYA.— It is definitely true and I will give you facts and figures. They have a proposal to start post-graduate studies in Bangalore Medical College. The requirements of the Indian Medical Council are that the last batch of students who pass out of the college, should have an interval of five years. In spite of this fact just to favour a few people who are in Bangalore, so that they may continue in Bangalore Government is trying to introduce higher studies in Bangalore. I am only interested in saying that this type of discrimination which is attempted on the part of Government to introduce petty politics in the educational system is scandalous. It is naeusing and the less said about this business the better.

I would end by saying that I cannot see my way to accept any motion of thanks to the Governor because the Address is drafted by the Government and it is virtually the Government's Address.

Mr. DEPUTY SPEAKER.— Sri Muckannappa may speak.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Sri Mallaradhyia said that the Address was drafted by Government. Can it be anything else? Who else would draft it and what is the practice in other places?

Sri J. B. MALLARADHYA.— I know fully well that it is the Government that writes the report but I am only trying to tell that the Government has tried to mislead the Governor and make him say things which are not true to facts. I am not saying that the Governor should hereafter write the Address but the Government ought to be careful about the things they say through the Governor. I know the Governor has not the time to go through and verify everything that is said in the Address. If he cannot see what is happening in the University in spite of his being the head and the Chancellor of the University, will he find time to draft the Address?

Sri T. MARIAPPA.— I wish that the Governor is not dragged into the debate in this manner. Could the Governor be mislead so easily when he has been the head of the administration for a number of years.

Sri J. B. MALLARADHYA.— My fear is he is not given the chance to verify on the correctness of the things mentioned in the Address. His business is merely to sign on the dotted line.

Sri T. MARIAPPA.— We should not bring in the Chancellor here. Suffice it to say that he is well versed in University affairs.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Let not my friends misinterpret my intentions. I never meant any aspersion or disrespect against the Chancellor in his individual capacity. I merely said that the mismanagement of the affairs of the University during the last six months indicates that there is no control and in view of that, is it possible to expect the Governor to draft the Address to this Assembly? I said that you cannot expect him to do that. Let not my friends misinterpret my intentions.

Sri L. S. VENKAJI RAO.—The Governor is not expected to draft the Address.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I know that the Governor under the Constitution has enormous powers. He can ask these people to go home. Do you mean to say that if the Governor had the opportunity to verify the statements, he would have allowed it to go through in this manner.

Sri G. N. PUTTANNA.—Hitherto, the Hon'ble Speaker has ruled that chance to speak will be given according to the amendments sent by Hon'ble Members. That procedure was being followed till now and now all of a sudden, when my turn comes, Hon'ble Sri Muckannappa is being called to speak.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Nobody rose except Sri Muckannappa.

Sri G. N. PUTTANNA.—There is no need to rise. The list should be followed. I do not mind that Sri Muckannappa has a chance and I am prepared to speak to-morrow. But my submission is that the practice hitherto adopted should be adhered.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—How can I know which Hon'ble Member wants to speak unless he get up?

Sri G. N. PUTTANNA.—I submitted that it is unnecessary for a Hon'ble Member to rise if his name is found in the list of those who have given amendments. As I said I would like to speak to-morrow on the first occasion.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—That will be considered.

Sri G. N. PUTTANNA.—No question of consideration. I will take it as my right.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಸ್ವಾಮಿ ಈಗ ತಾನೆ, 1961-62 ನೆಯ ಸಾಲಿನ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣ ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಕರಗತವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ನರಸಿಂಹ ರೆಡ್ಡಿಯವರು ಅಡಳಿತ ಪಕ್ಷದ ಕಡೆಯಿಂದ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಕಡೆಯಿಂದ, ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾದ ಫುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯನವರು, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದಂಥ ನರಸಿಂಹನೌವರೂ, ಶಾಮಸುಂದರೌವರೂ, ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರೂ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಂತಹ ಕಹಿವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆ ಸೇರಿದೆ! 1961-62 ನೆಯ ಸಾಲು ಎಂತಹ ಉತ್ಕಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಎಂತಹ ವಿಷಮ ಸನ್ನಿವೇಶ ದಲ್ಲಿ, ಎಂತಹ ದುರದೃಷ್ಟಿ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆಯೆಂದರೆ, ಅದ್ಭುತ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸ ಬೇಕಾದಂಥ ತರುಣರಲ್ಲಿಯೇ, ಅಡಳಿತದಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕಂಥ ಪಕ್ಷ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರ ದುರುಪಯೋಗದ

ಪರವಾವದಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಡಳಿತ ಪಕ್ಷದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯವಾಗು ತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ, ಅನ್ಯಾಯದ ಪರಂಪರೆಗಳು ಒಂದು ಎಲ್ಲೆಗೆ ನಿಯತವಾಗಿವೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಾದ, ನಿರಸುವುದಾದ, ಸತ್ಯಕ್ಕೈದೊರವಾದಂಥ ಅಂಕಿ-ಅಂಶಗಳಿಂದ ಒಡಗೂಡಿದೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರಿಗೆ ಅವರ ಭಾಷಣಕ್ಕಾಗಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಸಭೆ ವಂದನಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ತತ್ಯಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಲ್ಲ ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳಾದರೂ ಇವೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ, ನಿರ್ಜಲ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ನೀರು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು, ಸಹರಾ ಮರುಭೂಮಿಗೆ ಹೋದವನು ಹೇಗೆ ಒಂದು ಹು ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ಸಿಗದೆ ಹಿಂದರುಗು ತ್ತಾನೋ, ಹಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಅಷ್ಟೇ ಕೊಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಉತ್ತಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಏನೇನೂ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅಡಳಿತದಲ್ಲರತಕ್ಕಂಥ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲರುವುದಕ್ಕೆ ರಾಯಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಹಾಜನರೂ, ಈ ಸಭೆಯೂ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿ, ಈ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಡಿಸ್ ಮಿಸ್ ಮಾಡಿಬಿಡಿ ಎಂದು ರಾಜ್ಯಪಾಲರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ಈ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯ ಕರೆಮೀರಿದೆ; ಈ ಪಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲರಲು ರಾಯಕ್ಕಾಗಿದ್ದವೆಂದು ಒಂದೇ ಕೂಗಿಸಿ, ಈ ಸಭಾಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಜನತೆ ಕೂಗಬೇಕು, ಗವರ್ನರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಒಂದು ಫುಟವನ್ನು ತಿರುವಿಸಿಕೊಂಡರೂ, ದೇಶದ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಕರ್ಯಾಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಬದವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ, ನಿರ್ಗತಿಕರ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ, ಒಂದು ಅಂಕಿ-ಅಂಶವಾದರೂ ಇದೆಯೇ ಎಂದರೆ, ಇವೆಲ್ಲಾ ಶೂನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಶೂನ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣ ಕ್ಕಾಗಿ, ಮಂದಗಾಮಿಯಾದ ಪ್ರತಿಗಾಮಿಯಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಕೊನೆ ಗೊಳಿಸಿ ಎಂದು ರಾಜ್ಯಪಾಲರಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇದನ್ನು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಮನಸ್ಸಿದೆ ಎಂದು ರಾಜ್ಯಪಾಲರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದಂಥ ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿಯವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದ ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡುವಾಗ 60 ಕೋಟಿ, 38 ಕೋಟಿ, 20 ಕೋಟಿ, 40 ಕೋಟಿಗಳಲ್ಲೆಯೇ ಮಾತನಾಡಿದರು ; ನೂರು, ಸಹಸ್ರ, ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ ; ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಕೋಟಿ-ಕೋಟಿಗಳಲ್ಲ ರೆಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರು. ಇಷ್ಟು ಹಣ ಕೋಟಿಗಳಿಟ್ಟು ಬರ್ಚಾದ ಮೇಲೆ, ಜನಗಳ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಸಾಕಾಗಿ ದೇಶವೇನಾದರೂ ಸುಕೃತ ದಿಂದ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ, ಬಡವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಒಂದೇ ಒಂದು ಶಬ್ದ ಅವರ ಬಾಯಿನಲ್ಲ ಬರಲಲ್ಲ ! ಏಕೆ? ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ, ರಾ್ಯಂಡ್ ಮಾರ್ಚ್‌ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ, ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಪಾರ್ಮಿಂಗ್‌ನಿಂದ, ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಒದ ಗಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೇ ಏನಾ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ನ್ಯಾಯವಾದ ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಹೇಳ ಲಲ್ಲ. ಇದೇ ಪಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದರೆ, ದೇಶದೊಳಿಗಿಳಿ ಅಧಿಕಾರಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ನಮ್ಮ ಕಿರಿಯ ಸ್ನೇಹಿತ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಜನತೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಏಕೆ ಬರಲಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರಲ್ಲ ಬಹಳ ಕಳವಳದಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ, ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ನೀವು ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಪಕಾಲತುಕೊಂಡು ಆ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ? ತಾವು ಈ ಕಡೆ ಬರಬಾರದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಇದೇ ರೀತಿ ಅನೇಕ ವರದಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರು ದೇಶದ ಅಡಳಿತ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ನಾವು ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಜನ ಈ ಜಿ.ಪಿ. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಬಂದಮೇಲೆ ಕರೆದ ಸುಮಾರು ಎರಡೂವರೆ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎರಾ ನರ್ನಾಮವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ರೋಕರಕ್ಷಣೆ ಹೋಗಿ ದೇಶ ಭಕ್ಷಣೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ರೋಕಕಂಟಕರ ಹಾವಳಿ ಮತ್ತು ಲಂಚರೂಪವತ್ತುಗಳ ಹಾವಳಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ತನ್ಮಯವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಗೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳಹಿಂದೆ ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಲಂಚಕೋರತನಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿದೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ತಂಬಾ ಅನ್ಯಾಯ, ಅಪರಾಧಗಳಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಜನರಲ್ಲ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ನಾಲ್ಕು ಜನಗಳನ್ನು ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಇದೇ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿರುವುದು ದೇಶದ್ರೋಹವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ ಎಂತ ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ರಾಜ್ಯಪಾಲರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಜಿತ್ತಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ, ಇಷ್ಟೊಂದು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ನುಮಾರು ತೊಂಭತ್ತಾರು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೆ ಅದೇ ಗುಂಪಿನ ಜನರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ನಾಯಿ-ಬೆಕ್ಕುಗಳಂತೆ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಜನರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಂದರೆ ಇದೊಂದು ನಾಚಿಗೆಗೇಡಾದ ವಿಚಾರ! ಈ ಭಾರತಭೂಮಿಯ-ಭರತಖಂಡದ ದಾರ್ಭಾಗ್ಯ ಎಲ್ಲಗೆ ಇಳಿಯಿತು ! ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಅಡಳಿತವರ್ಗವನ್ನು “ನೀವೇಕೆ ಆ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲ ಈ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ! ಈಗಲಾದರೂ ನೀವು ಏಕೆ ಆ ಆರೂಢಕಾರಾಣೆ ಬಿಳಿ ಟೋಪಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕಳಗಿಟ್ಟುಬಿಡಿ” ಎಂತ ಏಕೆ ನಾನು ಕೇಳಬಾರದು ?

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು.—ವಂದನಾರ್ಪಣೆ ಭಾಷಣ ಮುಂದಿನಿರತಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹ ರೆಡ್ಡಿಯವರ ತರಮೇಲೆ ಬಿಳಿಟೋಪಿ ಈಗಲೇ ಮಾಯವಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ !

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹೌದು. ಅವರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆ ಬಿಳಿ ಟೋಪಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮೆಜೆಸ್ಟಿಕ್ ಸರ್ಕರ್‌ನಲ್ಲ ಹೋದರೆ ಕಲ್ಲುಖೀಲು ಬೀಳುತ್ತೆಂದು ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ಅರಿತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಕ್ರಾಸ್-ಎಗ್ಜಾಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡಲು ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಎಸ್. ವೆಂಕಾಚರಾಯರೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರೂ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಕ್ರಾಸ್ ಎಗ್ಜಾಮಿನೇಷನ್ನಿನ ಧರ್ಮವೆಲ್ಲ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನವರಿಗಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ-ರಾಲನೆ, ಅಧಿಕಾರ-ವ್ಯಾಮೋಹವೆಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನೆತ್ತಿ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಟೀಕೆ ಮಾಡಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಾನೇನೂ ಅವರನ್ನು ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಅಂದರೆ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಾಚರಾಯರಿಗೆ ನಾನು ಕಾಂಪ್ಲಿಮೆಂಟನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಲ್. ಎಸ್. ವೆಂಕಾಚರಾಯರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಸೇರುವ ಮುನ್ನ ಏನಿತ್ತೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರು ಆ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಮೇಲೆ ಆ ಪಕ್ಷದಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಅನುಕೂಲ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಿ ? ಆದರೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು 1957-58ರಿಂದ 1960-61ರ ತನಕ ಮಾಡಿರುವ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ, ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಯಾವ ಭಾಷಣ ದಲ್ಲಾಗಲೀ ಈಗಿನ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿರುವಂಥ ಅನಂಬಿದ್ದ ವಿಚಾರಗಳಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈಗಲೇ ತರಬಾಗುತ್ತೇನೆ. ಈ ಹಿಂದಿನ ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅದೀಗ ಏನಾಯಿತು ? ಈಗ ಆ ಗಣಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಅಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಲು ಆಲೋಚನೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇದೇನೇನು ಆ ಭಾಷಣಗಳ ತಿರುಳು ? ಭದ್ರಾವತಿ ಐರನ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ರೋಡ್-ಟ್ರಾನ್ಸೋಲ್ವೆರ್ಷನ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆ ಭರವಸೆಗಳೆಲ್ಲ ಏನಾದವು ? ಈ ದಿವಸ ಆ ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸದೆ ಹಾಗೇ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಈ ಅಡಳಿತ ವರ್ಗದವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ಮೂರಾಣೆ ಮುಟ್ಟಕ್ಕಾದರೂ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ ಯೇ

ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ? ಇನ್ನು ಆ ಪಾನನಿರೋಧದ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಎಲ್ಲದೋ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ, ಕೇವಲ ಹತ್ತಾರು ಮನೆಗಳಿರುವ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗಿದೆ ಎಂತ ಹೇಳಿದರೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟು ಮಂದಗಾಮಿಯಾಗಿ-ಪ್ರತಿಗಾಮಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದು ಯಾರಿಗೆತಾನೆ ವೇದ್ಯವಾಗದು ? ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಇವರು ಸಾಧಿಸಲು ಹೊರಟಿದ್ದ ಗುರಿ ತಲುಪಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ? ಶ್ರೀ ವಿ. ವಿ. ನರಸಿಂಹ ರೆಡ್ಡಿಯವರು ವಂದನಾರ್ಪಣೆಯ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ ನವರೂ, ರಾಜಯ್ಯನವರೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮಧುಸೂದನವರೂ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹೀಗೆಲ್ಲ ಅವರ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಏನೋ ನಮ್ಮ ಕೇಂದ್ರದ ಆಹಾರಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಂದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಅವರು ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಂದ ತಂದರೆ ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲರು ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಂದ ಅಕ್ಕಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ! ಇದು ಏನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ ? ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಗೂ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವರ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ನಿರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದರೂ ನಮಗಿಲ್ಲಿ 365 ದಿವಸಕ್ಕೆ ಆಗುವಷ್ಟು ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಇನ್ನೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಅನೇಕವಿರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಬೇಸಾಯದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಳೆ ಬಿದ್ದು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ಬೆಳೆ ಬಂದಾಗ ಹೊಲ ಉಳುವ ಗುಳಗಳನ್ನು ಸಜ್ಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ; ಬೆಳೆ-ಬಂದು-ಕೊಯ್ದು ಆಗುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನೊದಗಿಸುತ್ತಾರೆ ; ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ರೋಗ ತಗಲ-ಅವು ಹಾಳಾದ ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಔಷಧಿ ಸ್ಪ್ರೇ ಮಾಡಿಸಲು ಜನರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ !...

ಶ್ರೀ ಎ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಏನೇ ಆಗಲಿ ನಾವೀಗ ನಮ್ಮ ಟಾರ್ಜಟ್‌ನ್ನು ತಲುಪಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ.ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈಗ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ 15 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆಯೇನೋ ! ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿಯವರಂತೂ ಈ ಸೆಲ್ಫ್ ಸಫಿಯೇನಿ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಮ, ಅರ್ಧವಿರಾಮ, ಪೂರ್ಣವಿರಾಮಗಳಲ್ಲದೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದೂ ಮಾಡಿದೆ ! ಈ ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲ ಸೆಲ್ಫ್-ಸಫಿಯಿನಿಯನ್ನು ರೀಚಾಗಿದೆ ? ಅದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಆ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರ ಶಬ್ದ ಶೇಖರಣೆಗಳೆಲ್ಲ ಹಾಗೇ ಅವರಲ್ಲರರಿಂದ ಹೇಳದೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಂಥ ರಾಕ್ಷಸಿ ಕೃತ್ಯದ ಅಡಳಿತ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಯೆಂದರೆ ಸತ್ಯವಂತರಿಗೆ-ದಕ್ಷರಿಗೆ-ಲಂಚ-ರುಷಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೆದರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ; ಅನ್ಯಾಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯ ಜನರಿಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ! ಸತ್ಯವಂತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಲಂಚಕ್ಕೋರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಲಂಚನಿರ್ಮೂಲದ ಇಲಾಖೆಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥ ದಾರ್ಜನ್ಯಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ದೇಶಾದಳಿತ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಏನಾದರೂ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ? ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯ-ಪಕ್ಷಪಾತ ದಾರ್ಜನ್ಯಕೃತ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಖರಾಜ್ಯಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ತಾನೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭೂತಿಯ ಭೂತ ಹೊಕ್ಕಿರು ವುದಿಲ್ಲ ! ಇಂಥ ಒಂದು ಪೆಡಂಭೂತ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಕ್ಕಿರುವಾಗ ಅವರು ಹೇಗೆತಾನೆ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ! ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರ ಅಂಥ ಒಬ್ಬ ಉನ್ನತ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಮಾಡಿದೆ. ಇವರು ನನ್ನವರು, ಇವರು ಅನ್ಯರು, ಇವರು ನನಗೆ ಬೇಡದವರು ಎಂಬ ತಾರತಮ್ಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಬಾಯಿಂದ ಎಣ್ಣೆ ಕುಟೀರ್ಪಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕುಣ್ಣಪ್ಪ)

ಮನಗಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಲ್ಲ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾವ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅದು ಹಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಯಾರು ಯಾವ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಏನು ದೂರು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ, ಯಾವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮೆಂಬರು ಯಾರಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿ ಅವರೇನು ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲ ದೂರು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಎನ್ನುವ ಭೂತ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕಿದೆ, ಈ ಹಿಂದೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದಲ್ಲಿ 10 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೇಲೂ ಮತ್ತು ಆರು ಜನ ಶುಂಡು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೇಲೂ ಅನೇಕ ಅಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸಿ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳತನಕ ಅವರಿಗೆ ಕೋರ್ಟು-ಮಾರ್ಷಲ್ ನಡೆಯಿತು. ಆ ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲರು ದುಡ್ಡು ತಿಂದಿದ್ದಾರೆ; ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಮೋಟಾರ್ ಬಾಡಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ತಿಂದಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ರಾಜಯ್ಯನವರು ಹೆಂಡದ ಪರ್ಮಿಟ್ ಕೊಟ್ಟು ದುಡ್ಡು ತಿಂದಿದ್ದಾರೆ; ಎಂತ ಅನೇಕ ಅಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಮರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡುತ್ತೇವೆಂತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ದಿವಸ ಈ ಅಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತಮೇಲೂ ಅವರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಮರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಯಾವ ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ನನಗೆ ಅದು ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ! ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಕ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ 999 ಕಮಿಷಿಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ 99ರಷ್ಟು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಜನರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ನೋಡಲಿ, ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ, ಶ್ರೀ ಎ. ಎ. ನರಸಿಂಹರಡ್ಡಿ, ಅನಂತರಾಮ್, ನಾಯ್ಡು ಈ ಹೆಸರುಗಳೇ ಏನಾ ಬೇರೆ ಪಾರ್ಟಿಯ ವಾಸನೆ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ನೋಡಲಿ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯ್ತಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಜನರಿಗೆ ಎಲ್ಲ-ಯಾವ ರೀತಿ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸೋಣ ಎಲ್ಲ ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡೋಣ, ಒಳಜಗಳವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡೋಣ, ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನವಾಗಿರತಕ್ಕ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದೇಶಾಭ್ಯುದಯದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ನೀಡಲು ಇವರಿಗೆ ಕಾಲಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ!

21-00 NOON.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಒಂದುಮಾತು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಅಭಿಮಾನವಿದ್ದು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಯ್ಯನವರಿಗೂ ಸಹ ಅಧಿಕಾರದ ವ್ಯಾಪೋಹವಿದೆ. ಅವರೂ ಸಹ ಜಾರಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರನೇ ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ನಮ್ಮ ಗುರಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಿತಿ ಇಲ್ಲವೇ? ಒಂದನೆಯೋಜನೆ, ಎರಡನೇ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿದುಇಂದು ಮೂರನೇ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡುವಾಗ, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಪ್ರಜಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಹಾರ ದೊರೆಯದೆ ಉಪವಾಸದಿಂದ ಇರುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ? ಬಡಜನರಿಗೆ ಎರಡು ಹೊತ್ತು ಸರಿಯಾಗಿ ಊಟ ಸಹ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವಾಗ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಕಟ್ಟಡಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡದೆ ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪಾದಿಕಾರದ ಸಲುವಾಗಿ ಕಿತ್ತಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳದಲ್ಲಿಯೂ ಹನ್ನೊಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿದಿರಿ. ಈಗ ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀ ಎರೇಣ್ಣಗೌಡರನ್ನು, ಶ್ರೀ ಬಾಳಗಾರವನ್ನು, ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಎರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್ ಇವರನ್ನು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಯ್ಯನವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇವರಮೇಲೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಿ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಜಯ್ಯ.—ನೀವು ಹೇಳುವುದು ಎರಾ ನುಳ್ಳು. ಹಾಗೆ ನಾನು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಈಗ ನಾವು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭೂತ ಬಡಿದ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಭೂತ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವವರೆಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಚಾಟಿಯಿಂದ ಹೊಡೆದರೂ, ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ, ಏನು ತಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಒಂದು ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಮ ವನವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ಅಯೋಧ್ಯಾ ನಗರದ ಗಂಡಸರು ಹೆಂಗಸರು ಅಳುತ್ತಾ ರಾಮನ ಜೊತೆಗೆ ಬಂದರು. ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷ ವನವಾಸ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಾನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಅಯೋಧ್ಯಾಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಗಂಡಸರಿಗೂ ಹೆಂಗಸರಿಗೂ ರಾಮನು ಹೇಳಲು ಅವರು ಅಯೋಧ್ಯಾಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಮೂರನೇ ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು, ರಾಮನು ವನವಾಸದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದಾಗ ಈ ಮೂರನೇ ಜಾತಿಯವರು ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವವನು ಕಂಡು ನೀವು ಯಾಕೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಮತ್ತು ಗಂಡಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿರುಗಿ ಹೋಗಲು ಹೇಳಿದಿರಿ ಆದರೆ ಮೂರನೇ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ನಮಗೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಅವರು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರ ರಾಮಭಕ್ತಿ, ದೇಶಭಕ್ತಿ ನೋಡಿ ರಾಮನು ಮೆಚ್ಚಿ ಅವರಿಗೆ ವರ ಕೊಟ್ಟನು. ಮುಂದೆ ಕಲಯುಗದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಮಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ರಾಮನು ತಥಾಸ್ತು ಎಂದು ಅಂದನು. ಈ ರೀತಿ ರಾಮನಿಂದ ವರ ಪಡೆದ 14 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅರು ತುಂಡು-ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಾಮನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ರಾಮರಾಜ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಅಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಇದಾವ ರಾಮಯಣದ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಅವರು ಹೇಳುವ ಈ ಮೂರನೇ ವರ್ಗದ ಜನರು ಯಾವಾಗ ಎಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು? ಇದು ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಇದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡವರಿಗೆ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಭೂಮಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಡವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ದೇಶದ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಯಾವ ತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಬಡವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುವದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಜಮೀನು ಎಷ್ಟು ಜನ ಬಡವರಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಚ್ಚರ ಮಾಡಬೇಕು. Equal representation, equity before God, equity before constitution ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ 6½ ಮಂತ್ರಿಗಳು 4½, 1½, ಜನ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಎರಡು ಜನ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಲಂಗಾಯಿತರು, ಒಕ್ಕಲಿಗರು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಹಿಂದುಳಿದವರು, ಎಂದು ತುಂಡುಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಹರಿಜನರು ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರೇ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀವು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಬೇಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಜಯ್ಯ.—ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಇರುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರದಲ್ಲಿ ಜಾತಿಯು ಪೆಡೆಂಥೂತ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ತತ್ವ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಿಮ್ಲಿ ಎಂದು ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೋಷಣೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹ ರೆಡ್ಡಿಯವರು ನಿರ್ಣಯ ಮಂಡಿಸುತ್ತಾ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಎಳೆಪ್ಪೂ ಆಧಾರವಿಲ್ಲ. ಅವರು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಸತ್ಯವಾದ ಅಂಕಿ-ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ವರ್ಷ ದೀರ್ಘ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಗಜಗರ್ಭವಾಗಿದ್ದ ರಿವಿಜ್ ಆಫ್ ಹೇ-ಸ್ಟೇರ್ಸ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಇಂದು ಹೊರಗೆ ಬಂದಿದ್ದು, ಇದರಿಂದ ಬಡವರ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದಿದ್ದಿರಿ. ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಹಿ ಮಾಡಿ ಕಲುಷಿತವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಿರಿ.

[Mr SPEAKER.—In the Chair].

ಹೇ ಕಮಿಟಿ ರಿಪೋರ್ಟಿನಿಂದ ಯಾರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರಿಪೋರ್ಟಿನಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಏನೂ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ. ಈ ವರದಿ ಮತ್ತು ಅದರಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞೆ ಇವು ಈಗ ತಾನೇ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಬಂದಂಥ ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಕೆಲವರಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಎಂಟಾಣಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. Per capita Income ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 256 ಅಥವಾ 257 ಎಂದು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. Second Pay Commission ವರದಿಯಲ್ಲಿ ತಲೆಗೆ 90 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯವಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಎಂದರೆ ಮೂರು ಜನರಿಗೆ 270 ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ಬಂದರೆ ಅವರು ಜೀವನ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಯಾರಿಗೆ 90 ರೂಪಾಯಿ ಸಿಕ್ಕುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ? Per capita Income ಎಲ್ಲ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ? Socialistic pattern of Society ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾಮಿ, Socialistic pattern of Society ?

ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ನೀರಾವರಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರಾದವರೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ತಿರುಮಲೆ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದ ಕಂಡಿಷನ್‌ಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದ technical engineers ದೇಶದ ಆಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ, ದೇಶದ ಕರ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಅಯೋಗ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ, ತೀರ ದಡ್ಡರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ತಂದಿದ್ದು, ಈ ಸಭೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವ ನಿರ್ಣಯದಂತೆ ಪರಮಾವಧಿ ಸಂಬಳ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಐ.ಐ.ಎಸ್., ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇವರ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಬಳ-ಸಾರಿಗೆಗಳಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹಣವನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ? ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರ ರೆಕ್ಕೆದಂತೆ ನಾಲ್ಕುಮುಕ್ಕಾಯಿ ಕೋಟಿ ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟು 22 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಬಳ-ಸಾರಿಗೆಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚಾದರೆ ದೇಶದ ಅಭ್ಯುದಯವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಯಾರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕೆಂದು ಈ ಹೇ-ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡರಾಯಿತೋ, ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ, ಲಾಭವಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನ್ ಗೆಜೆಟೆಡ್ ನೌಕರರಿಗೆ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವರು ಏನೇನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವುದನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಆಸೆಬಲ್ಲ ರೋಸ್ ಅಡ್ಡಿ

ಬರುತ್ತದೆ, ಯಾವುದನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ರೂಲಿಂಗ್ ಅಡ್ಡಿಬರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ “in the public interest it cannot be divulged” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. Bus chasis ಕೊಂಡುಕೊಂಡರು ಇದನ್ನು S.P.C. ಮುಖಾಂತರ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡರೂ Coal supplyಗೋಸ್ಕರ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡರು, ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬೆರೆ ಬಾಳುವ ಕಾಡಿದ್ದನ್ನು ಭದ್ರಾವತಿಗೆ ಒದಗಿಸಲು ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರಿಗೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟರು. ತೂತುಗಳಿರುವ ಚೀಲಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿಲ್ಲವನ್ನು ತುಂಬಿ ಕಳಿಸುವಾಗ ಎಷ್ಟು ಮೂಟೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ ಭದ್ರಾವತಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟು ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ? ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅನ್ಯಾಯ ಬೇಕೇ? Efficiency ಎಲ್ಲದೆ? Inefficiency, insubordination ಇರುವ ಕಡೆ ಏನು disciplinary action ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ಇಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಇದ್ದರು. ಆಗ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಉಗ್ರವಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ದುಡ್ಡು ತಿನ್ನುವವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಬಿಳಿಚೋಪಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡವರು ನಾಳೆ ನೋಡೋಣ, ಮುಂದೆ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಒಂದೊಂದು ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಡಿಫಾರ್‌ಸ್ಟೆಷನ್, ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ “misappropriation” ಆಗಿದೆ. ಇಂಥ ಕಡೆ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ದೇಶದ ಹಣ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾನೂನು ಸಹ ನದ್ದಿನಿಯೋಗವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರ ಬುದ್ಧಿ ದುಡ್ಡು ತಿನ್ನುವವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಡಲಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಕೈಯಿಂದ ಒಂದು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿಸಿದೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ದೊರಕ ಮಾಡಿಸಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾತಿಗಳ ಪೆಡಂಭೂತ ತಾಂಡವಾಡುತ್ತಿದೆ. ಕರ್ಯಾಣ ರಾಜ್ಯಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ತ್ವರಿತವಾಗಿ, 1962ರ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಬರುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಅವರು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಆಡಳಿತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬರುವಹಾಗೆ ದಾರಿಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೀರ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿನ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿ ಕಲುಷಿತ ಮಾಡದೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ದೇಶದ ಪರವಾಗಿ, ಈ ಸಭೆಯ ಪರವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣವನ್ನು ನಾನು ಮನಸಾರೆ ವಿರೋಧಮಾಡಿ ದೇಶದ ಕರ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಲೀ, ಬಡವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಲೀ ಸಹಾಯಕವಾದಂಥ ವಿಷಯಗಳು ಇದರಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ (ಪಾಳ್ಯಂ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ನವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಕ್ರಮದತ್ತ ನಾವು ಬಹಳವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು ಏನು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಏನು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಇದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಅದೊಂದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆನ್ನುವುದನ್ನಾದರೂ ಕೂಡ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೊಂದೂ ಇದರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯಪಕ್ಷ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 133 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ)

ಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿರುವ ಈ ಸರ್ಕಾರ, ವಿನೇನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನಾದರೂ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನಮ್ಮಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಏನೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಬಾಯಿಂದ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸುಖೀರಾಪ್ಪದ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಬಹಳ ಹತ್ತಿರ ನಾವು ಬಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. "We can say with satisfaction that we have come much nearer to our ideal" ಎಂದು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 6200 ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಸುಮಾರು ಮೂರು ಸಾವಿರ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸಾಲಭ್ಯಾಸಾಕಷ್ಟು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಆ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಸರಬರಾಜಿನ ಏರ್ಪಾಟನ್ನು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖೀರಾಪ್ಪದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಫರಾಂಗ್ ಅದರೂ ಮುಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಯೇ ಎಂದರೆ ಸುಖೀರಾಪ್ಪದ ಕಲ್ಪನೆ ಕೂಡ ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಗಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಷಾದಪಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಕೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ಸುಖೀರಾಪ್ಪದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿದ್ದೇನೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಡಿಯೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ಸಿಕ್ಕದೆಯಿರುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖೀರಾಪ್ಪದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆನ್ನುವುದರ ಅರ್ಥ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆಯೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅಷ್ಟು ನಿರ್ಧಾರ, ಸತ್ಯಹೀನವಾದ ವರದಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ. ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 130 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಿನ್ನೆ ಮಾತನಾಡಿದ ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಹೇಳುವಾಗ ಆಹಾರದ ಉತ್ಪನ್ನ ಎಷ್ಟು ಅಗಿತ್ತು. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು, ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು ? ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ, ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೆಯ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಮತ್ತು ವಿಚಾರಮಾಡಿದರೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರವರು ಯಾವ ಯಾವ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದರ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದ ಕಡೆಯಿಂದ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅದರಂತೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ನಾವು ಒಂದು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಸಲಹೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಏನೊಂದು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸ್ಯಾಮೀ, 1960-61ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಪ್ರಗತಿಯುತವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು ಎನ್ನುವುದು ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿಷಾದವಾದ ಸಂಗತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವರಿಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬಡತನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ, ಎಲ್ಲವರಿಗೆ ಈ ಜನತೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ, ಎಲ್ಲವರಿಗೆ ಜನತೆಯ ಅಜ್ಞಾನ, ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ, ಇವುಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸುಖೀರಾಪ್ಪ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಏನು ಅರ್ಥವಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೀವೇ ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು.

ನಿನ್ನೆದಿನ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹ ರೆಡ್ಡಿಯವರು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲೂ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲನೇ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಎರಡನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿ-ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ, ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಡದಿರುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು, ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಈ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿ ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡು, ಎಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ವಿವರಗಳನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದ per capita investment ಹೇಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಶ್ರೀ ಮಾನ್ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿ, ರಾಜಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ, ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ per capita investment ನಮಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ಒಂದು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು 250 ಕೋಟಿ ಎಂದು ಪರಿಮಿತಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದರು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ನಮಗಿಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಶಯವಿದೆ. ಈ ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಬಹುಶಃ ಇದರಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ 300 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಇರಬೇಕೆಂದು ಇದನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳು ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಇದನ್ನು ಈಗ ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದರು ಎನ್ನುವುದು ನಮಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿನು ರಹಸ್ಯವಿದ್ದಿತು ?

†Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—One word of interruption. Sir, I want him to kindly compare the size of the plan of each State and then say whether the 250 crores for Mysore is appropriate or not taking into consideration the population, area and backwardness.

ಶ್ರೀ. ಜೆ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳ ಪ್ಲಾನನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಈ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ಅನೇಕ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಬಂದು ಸೇರಿವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಧನ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಮದರಾಸು ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅಲ್ಲಿ 200 ಕೋಟಿ ಗೂ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇರಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಯಾವ ಆಧಾರವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಡಿ ಇರುವುದು ನಮಗಿಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ Backwardness, ಮತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಸಾಧನ ಸಂಪತ್ತುಗಳು, ಇವುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನೆರವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರದ ನೆರವು ಶೇಕಡಾ 5.6ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಎರಡನೇ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಶೇ 5.6ರಷ್ಟು ನೆರವು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಸಾಲದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜನ್ನು ಎರಡನೇ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಆಧಾರದಮೇಲೆ 140 ಕೋಟಿ ಇರಬೇಕೆನ್ನುವ ತಿರ್ಪಾಟು ನಡೆಸಿ ಒಂದೆರಡು ಎನ್ನುವುದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹ ರೆಡ್ಡಿಯವರು ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಎರಡನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿನ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ)

ಪ್ರಗತಿ ನಡೆದಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಮೂರನೆ ಪ್ಲಾನಿನಲ್ಲಿ 140 ಕೋಟಿ ಮದರಾಸಿಗೆ ಇನ್ನೂ 90 ಕೋಟಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡುವಾಗ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಧನ ಸಂಪತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಈಚೆಗೆ ಸರಕಾರದವರು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾ 27 Medium projects ಗಳಿಗಾಗಿ ಬರ್ಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ 10 Medium projects ಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಶಾವೇರಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಧನ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಪ್ರಗತಿಹೊಂದುಲು ಸಾಕಷ್ಟು ನಿರೀನ ಸಾಕರ್ಯವಿದೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವರದಿಯಲ್ಲೂ ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನಾವು ಒಪ್ಪಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಮದರಾಸು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 67 ರಷ್ಟು, ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 69 ರಷ್ಟು, ಒರಿಸ್ಸಾದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 82 ರಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೇಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರದವರು ಈ ರೀತಿ ತಿರ್ಮಾನಮಾಡಲು ಆಧಾರವಾದರೂ ಏನಿತ್ತು? ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ದೇಶದ ಜನತೆಯ ಹಿತವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ಯಾಮೀ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸುಖೀರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹೆಜ್ಜೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಜನರ ಸ್ಥಿತಿ ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಏನು ಅರ್ಥವಿದೆಯೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒ್ರ ನರಸಿಂಹ ರೆಡ್ಡಿಯವರು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಎಷ್ಟು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಎಷ್ಟೊಂದು ರೈತರು ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ? ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದ Rural credit survey Report ನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಶೇಕಡಾ 25 ರಷ್ಟು ಜನರೂ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಸದಸ್ಯರಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ರೈತ ಕುಟುಂಬದವರೇ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿಷಾದ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಜನಕ್ಕೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೆರವು ಸಿಗಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮದ್ಯವರ್ತಿ ಸಾಲ, ಮತ್ತು Loang Terms Loans ಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡದೇ ಹೊದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜನರ ಪುಣ ಬಾಧೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ Rural Credit Survey Report ನಲ್ಲಿ 12-25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸಹಾಯವನ್ನು ರೈತರಿಗಾಗಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ಬಡಗಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಆವರನ್ನೇ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ತಾವು ಕೊಡತಕ್ಕ ಅರ್ವಾವಧಿ ಸಾಲವನ್ನು ರೈತಾಪಿ ಜನಗಳು ತಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗತಕ್ಕ ಬರ್ಚಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಬಂಡವಾಳಗಾರರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಾಲದ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ತೆರಲು ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಹಳ ಆಶಕ್ತವುಳವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ರೈತರು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ದೇಶದ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಚೀಚೆಗೆ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಬಂಡವಾಳಗಾರರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಾಲವನ್ನು ರೈತರು ತೀರಿಸುವ

ದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಅವರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರೈತರ ಋಣಬಾಧೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೇ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರೈತರ ಆರ್ಥಿಕ ಮುಟ್ಟು ಹದಗೆಟ್ಟುಹೋಗಿ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೂ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಈಗ್ಗೆ 4 ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮೊದಲನೆಯ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದಾಗ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶವಂತೂ ನೌಕರ ವರ್ಗದವರಲ್ಲರಬೇಕಾದ ಅಂತರ 1:10 ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಚ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—1:30 ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ಈಗ ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷದ ತಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಈ ಸರ್ಕಾರ ವರ್ಗದವರಲ್ಲರತಕ್ಕ ಅಂತರವನ್ನು 1:10 ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ 1:30 ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಸುಖೀರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವಾಗ ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಅಂತರವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ? ಆದಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತ-ಬಡವ ಎಂಬ ಭೇದಭಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅತಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇಂತಹ ತಮ್ಮ ನಾಕರವರ್ಗದವರಲ್ಲರತಕ್ಕ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಯ ಅಂತರವನ್ನೇ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಆಗದೇ ಇರುವಾಗ ಇನ್ನು ಇವರು ಸುಖೀರಾಷ್ಟ್ರ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ರೀತಿ ನೀತಿ ಹೇಗೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಈ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಜನ ಹೊಸ ನಾಕರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗದಿದ್ದರೂ, ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಅದರಲ್ಲೂ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ದರ್ಜೆಯ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುವ ನಾಕರರಿಗೆ ಈ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಯಿಂದ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದೇನೂ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾದ ತಾರತಮ್ಯದಿಂದ ನಾಕರವರ್ಗದವರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಾನ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರೀ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳೂ ಸಹ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourn and meet to-morrow at 1 P.M.

The House adjourned at Thirty Minutes past Twelve of the Clock to meet again at One of the Clock on Friday, the 3rd March 1961.